

+

5de paaszondag A-cyclus
13 – 14 mei 2017 Joh. 14, 1-12

Goede mensen,

Wat wordt er ons dit weekend aangereikt in het Evangelie door de evangelist Johannes?

Jezus riep menig maal zijn leerlingen terwijl Hij onderweg was. Met dit gegeven is het kenmerkend dat de 1ste leerlingen de bijnaam hadden van “mensen van de weg”. Jezus kwam zelden thuis. Hij was altijd onderweg. Hij werd onderweg geboren in een stal, als kind is Hij vluchteling onderweg, Hij kwam en koos zijn leerlingen onderweg, langs de weg kruisigden ze Hem, en langs de weg stond zijn graf.

Met dit evangelie zitten we eensklaps terug bij het laatste avondmaal. Jezus wil aan zijn leerlingen het verloop van zijn weg duidelijk maken. Herinner u in het evangelie “Hij weet waar ik heen ga en ook de weg daarheen is u bekend”. Thomas zegt ons in het evangelie juist het tegenovergestelde en ontmoedigd zijn Meester. Heer wij weten niet waar Gij heen gaat. Hoe moeten wij dan die weg kennen? Vreemd dat zijn leerlingen de weg nog niet kenden, zij hadden toch alles achtergelaten en Jezus gevolgd om op weg te gaan met Hem. De uittocht in Jeruzalem was voor hen een triomftocht. Ze dachten namelijk dat Jezus zijn Rijk zou uitroepen, maar niets was minder waar. Jezus moest beladen met het kruis de weg van Golgota gaan.

Toen verdwenen zijn leerlingen en ze moesten een vreemde dwingen om zijn kruis te dragen. De weg van het kruis kenden de leerlingen blijkbaar nog niet, maar ze dachten allen dat ze links of rechts naast de troon gingen zitten. Nergens spreekt Jezus zo duidelijk over de weg naar de Vader als in dit afscheidsuur. Ik ga heen om u er een plaats te bereiden. De weg van Golgota is geen doodlopende weg

vanaf het kruis of ons kruis, maar de weg gaat verder naar het huis van Onze Vader.

Lieve mensen,

Hebben we allen niet veel wegen te bewandelen in ons aardse leven? Onze weg die we zelf kiezen, onze weg die anderen ons doen gaan. De weg van geluk en verdriet, de weg van vreugde en de weg van pijn. De weg van het licht, de weg van de duisternis. Vertrouwde wegen, vreemde wegen. Dat is vandaag de oproep trouw te blijven met vallen en opstaan. Hoorden we dit niet in de eerste lezing vandaag? De eerste christenen probeerden op hun manier met vallen en opstaan trouw te blijven aan wat Jezus hun voorgedaan had. Ze spraken van Gods liefde voor allen en leefden Godsverbonden in gebed.

Wij mogen onze persoonlijke levensweg zelf gaan naar de Vader. Jezus is die weg, onze tochtgenoot. Als wij Jezus proberen te volgen mogen we nooit bang zijn of worden. We mogen ons helemaal op Hem verlaten, want herinner u in ons begin van ons evangelie “in het huis van mijn Vader is ruimte voor velen want ik ga heen om een plaats voor u te bereiden”. Wij kunnen ons nog de vraag stellen: Wie is God eigenlijk?

Kijk naar mij en je ziet Hem zegt Jezus. Jezus die zich klein maakt en hen de voeten wast, zo is God!!

Jezus die boos de tafels van de geldwisselaars in de tempel omverwerpt, zo is God!!

Jezus die verdriet heeft om de dood van zijn vriend Lazarus, zo is God!!

Laten we allen op zijn minst proberen om Jezus na te volgen en zo ons beste beentje voor te zetten op onze eigen levensweg en levenswandel. Wij weten niet alles en kunnen niet alles verklaren, maar we mogen van één zaak zeker zijn en ons hart geruststellen en

ten volle vertrouwen: “Jezus leidt ons, Hij is zelf onze weg en Hij zal ons thuisbrengen”.

Goede mensen, we zijn heden in de meimaand ook Mariamaand. Dit weekend is het heel bijzonder moederdag. Wie moeder zegt: denkt meteen aan gezin, aan familie, aan zorg voor elkaar. Wie moeder zegt naar de hemel toe, denkt aan Maria.

Beste mensen,

We kunnen niet zonder de vrouwen, de moeders. De vrouwen hebben een ruime, grote en belangrijke bestemming. Naar algehele menselijke vruchtbaarheid, haar geestelijke vruchtbaarheid. In onze wereld van mannen die denken aan techniek, aan dingen maken en verkopen, aan harde business, aan macht en concurrentie, is de vrouw gewoon onmisbaar.

Moederdag, het eenvoudig feest dat kinderen met hun jonge frisse fantasie aanrichten voor moeder is: een levend protest tegen de uitbuiting en ontluistering van het beeld van de vrouw in een maatschappij waarvan alles en nog wat misloopt.

Moeders: vrouwen die zorg dragen voor het leven met tederheid en zachtheid, met fijnheid en zoveel dingen die het leven mooi en aangenaam maken.

Moeders: vrouwen die een gezonde bodem scheppen voor jonge mensen opdat ze kunnen groeien, groot en gelukkig kunnen worden.

Moeders: vrouwen die nogal weleens niet het nodige respect of appreciatie krijgen.

Wanneer is het eten klaar! Of wanneer doet je dit, de was en de plas?

Vragen zomaar gesteld zonder te beseffen wat voor werk er daaraan vooraf gaat.

Moeders: vrouwen die kunnen incasseren, die stil verbijten en toch blijven doordoen.

Graag besluit ik deze homilie om een gebed te vragen aan jullie allen.

Een gebed voor moeders die het bezoek van hun kinderen moeten missen, een gebed voor moeders die treuren om het verlies van een kind, een gebed voor alle moeders die ziek zijn, voor alle moeders die ons door de dood heen ontvallen zijn. Een gebed voor moeders die geen kinderen kunnen krijgen. Dit zijn voor mij ook moeders. Van mijnentwege dank u wel voor alles wat jullie doen voor ons.

Geniet met volle teugen van jullie dag en van harte proficiat.

Filiep Depoortere